

Publicerad 2006-10-08 21:33 av däven

Jag tar till mitt hemliga vapen och skrattar åt månen

\\"Tro inte att du skrämmer mig, jag är världens modigaste människa!\"

En ensam kväll- och jag

Onyktert, dimmigt och inte riktigt där.

Stora klunkar som tar en ännu längre bort, ryser.

Fan vad det smakar, varför göra det?

svaret kommer med den varma känslan som lägger sig i magen
och berättar att allting kommer att ordna sig.

Ensam, inte ens \\"socialt drickande\" utan bara helt jävla ensam.
inte ens någon att skratta med, inte ens det.

Ryser

Önskar att jag alltid kunde känna mig såhär, men aj fan vad ont det gör
Plötsligt, en stark hand som trycker ihop bröstkorgen
det blir svårt att andas och tårarna kommer

de faller och faller men utan att ta med sig någonting ut
de tömmer mig bara på vatten

Lika bra att lägga sig ner innan man gör någonting som kommer att ångras i många dagar.
Lika bra att hoppas på en bättre start
imorgon

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren däven med Poeter.se id #9972 innehar upphovsrätten